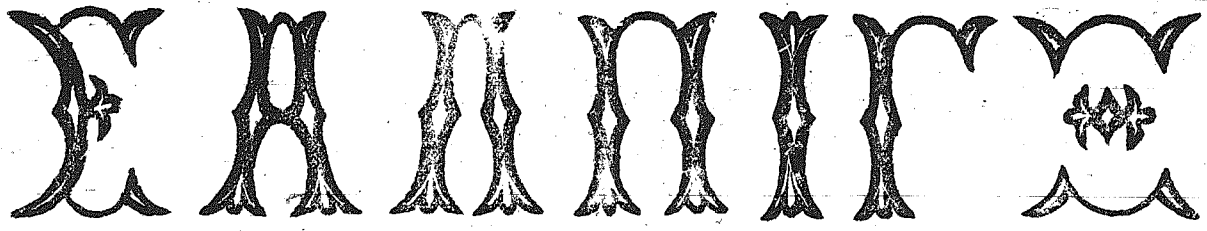

Συνδρομή ετησίαν
προπληρωτέα.
Εντός πόλεως
τῆς Κύπρου Σελ. 8
Εν τοῖς χωρίοις 6
Ἐν δὲ τῷ ἔξω-
τερικῷ σφ. 15

Καταχωρήσεις προ-
πληρωτέαι. Εἰδοποιή-
σεις καὶ διατριβαὶ κατ'
ἀποκοπήν. Ἄρθρα
σύμφωνα τῷ προγράμ-
ματι τοῦ φύλλου κατα-
χωρίζονται δωρεάν

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ — Editor S. HOURMOUZIOS.

ΠΑΡΟΥΣΙΩΝ ΑΝΕΥ ΑΙΣΘΗΜΑΤΩΝ.

Καθ' ἑκάστην σχεδὸν ἀναγινώσκο-
μεν εἰς διαφόρους καὶ εἰς διάφορα μέ-
ρη ἐκδιδόμενας ἐφημερίδας ὅτι ὁ δεῖνα
ἐδωρήσατο τῷ δεῖν φιλανθρωπικῷ κα-
ταστήματι τόσας χιλ. λίρας, ὁ δεῖνα, ἀ-
ποθανὼν, διέθεσεν ὑπὲρ τῶν σχολείων
τῆς πατρίδος τοῦ τόσας χιλ. φράγκα,
ὁ δεῖνα ἀρξάμενος διὰ διαθήκης τοῦ τόσας
χιλ. λίρας νὰ ἀνεγερθῇ ἐν τῇ πατρίδι τοῦ
τὸ δεῖνα φιλανθρωπικὸν κατὰστημα κλ.
κλ. Δὲν παρέρχεται σχεδὸν εὐκαιρία
ταχυδρομικῇ καθ' ἣν νὰ μὴ ἴδωμεν καὶ
νὰ μὴ ἀναγνώσωμεν τοιαύτας δωρεάς
καὶ τοιαύτας φιλανθρωπικοὺς πράξεις,
γενομένας ὑπὸ διαφόρων ὁμογενῶν εἰς
διαφόρους πόλεις καὶ νήσους, μεγάλας
ἀναλόγως τῆς περιουσίας, καὶ πόλλας,
ἀναλόγως τῶν καλῶν διαθέσεων καὶ
φιλανθρωπῶν αἰσθημάτων.

Ἀναγινώσκουμεν συχνὰ τοιαύτας
καὶ ἴσως εἰμένα ἡμεῖς οἱ Κύπριοι μόνοι,
οἵτινες μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἀντι-
χαρᾶς αἰσθανόμεθα λύπην, καὶ ἴσως
εἰμένα ἡμεῖς, οἱ Κύπριοι ἐφημεριδογρά-
φοι, μόνοι, διὰ τοὺς ὁποίους αἱ τοιοῦ-
του εἶδους δημοσιεύσεις εἶνε ἀπηγορευ-
μένος καρπός.

Ἄρα γε διότι δὲν ἔχομεν κυρίους
ἱκανοὺς νὰ δωρήσωσιν ἢ νὰ διαθέσω-
σιν ὑπὲρ φιλανθρωπικοῦ τινος κατα-
στήματος, δὲν γίνονται καὶ ἐν Κύπρῳ
τοιαῦται δωρεαί, ἢ διότι δὲν ἔχομεν
κυρίους μᾶλλον φιλανθρώπους παρὰ
φιλαργύρους; Δυστυχῶς, ὡς φαίνεται
τὸ πρᾶγμα, εἶνε τὸ δεύτερον. Τὰ φι-
λανθρωπικὰ αἰσθήματα καὶ τὴν πρὸς
τὰς ἀγαθὰς καὶ εὐγενεῖς πράξεις ὁρμὴν
δὲν ἀπεκτέθησαν ἀκόμη, οὔτε τὴν μα-
καρίαν ἐκείνην ἐνδόμυχον χαρὰν καὶ
εὐχαρίστησιν ἣν αἰσθάνεται τις μετὰ
τὴν ἐκτέλεσιν εὐαγγελικῆς τινος πρά-
ξεως ἐφ' ἧς ἀσπασθῇ ἢ ἠδυνάσθῃ ποτε.
Πρὸς τοιοῦτον εἶδος ἡθικᾶς εὐχαρίστη-
σεως εἶνε ξενὴ ἡ καρδία μας.

Καὶ ὅμως, ὅταν παρουσιασθῇ ἐνώ-
πλιον μας ἐπαίτης μὲ τεταμένην τὴν
χεῖρα, διὰ ν' ἀπαλλάξωμεν τῶν ἐνο-
χλήσεων τοῦ, δὲν εἶναι τόσο ἀδιάφορος
καὶ ἐπιμέλειαν αὐτῶν μετὰ τρίτην καὶ τε-
τάρτην ἀνάγνωσιν, ἢ θὰ ριζώσωμεν εἰς αὐτὴν
μᾶλλον πονηρίαν καὶ νὰ φέρωμεν ἀντικα-
τὰ βλάβην νὰ παρατηρήσωμεν ἀνέχου-

μεν τὸ εὐτύχημα νὰ μᾶς εἶδῃ κανεὶς, ἢ
θὰ τῷ ριψώμεν μεθ' ὁρμῆς τὰς λέξεις:
ἀν θέλω νὰ κάμω ἐλεημοσύνην ἐξέρω
πῶς πρέπει νὰ τὴν κάμω. Ὡστε, ἐάν
πάλιν τύχῃ νὰ μᾶς ἴδῃ κανεὶς ὅτι ἀρ-
νούμεθα, νὰ ὑποβῇ μὲ τοὺς λόγους
μας ὅτι ἐν τῷ κρυπτῷ ἡμεῖς κάμνομεν
τὰς ἐλεημοσύνας καὶ δὴ καὶ ἐλεημοσύ-
νας ὅπως πρέπει. Καὶ ὅμως, κατὰ
τὴν συνήθη παρ' ἡμῶν φράσιν «ὁ ἄγγε-
λός μας νὰ μὴ μᾶς ρωτῇ περὶ τέτοια
πράγματα».

Δὲν λέγομεν ὅτι ἔχομεν πλουσίους,
τῶν ὁποίων ἡ περιουσία δύναται, ἀφοῦ
ἐξασφαλίσῃ τὸ μέλλον τῆς οἰκογενείας
νὰ χρησιμεύσῃ καὶ μέρος αὐτῆς πρὸς
φιλανθρωπικοὺς σκοποὺς, δὲν ἀρνούμε-
θα ὅμως ὅτι ἔχομεν καὶ τοιοῦτους εὐπό-
ρους, ἄνδρας ἢ γυναῖκας, τῶν ὁποίων
ἡ περιουσία καὶ εὐλογον καὶ δίκαιον
εἶνε, νὰ δαπανῇ μόνον διὰ τοιοῦτους
σκοποὺς, πᾶσα δὲ ἄλλη πρὸς ἄλ-
λον σκοπὸν διάθεσις αὐτῆς οὐ μόνον ἄ-
λογος ἀλλὰ καὶ βλαβερὰ καὶ κατα-
στρεπτικὴ δι' αὐτὴν εἶνε.

Καὶ ὅμως χρηματολογοῦν τόσοι,
ἀποθνήσκουν τόσοι καὶ μάλιστα ἄτε-
κνοι, καὶ οὐδεὶς μέχρι σήμερον ἐτκήρη-
ν νὰ ἀφιερῶνται ἐν ποσὸν, μικρὸν ἢ μεγά-
λον, ὑπὲρ ἀγαθοεργῶν τινος σκοποῦ, ὑ-
πὲρ ἐκπαιδευτικοῦ τινος ἢ φιλανθρω-
πικοῦ κατὰστήματος. Οὐδ' εἰς ἐκ τῶν
σχηματικῶν περιουσιῶν ἐν Κύπρῳ
ἠδωκατέ ποτε νὰ ἐπιδείξῃ τοιαῦτα
χριστιανικὰ αἰσθήματα ἐκτός τινων
χωρικῶν, τῶν ὁποίων μάλιστα ἡ περι-
ουσία εἶνε μηδὲν παραβαλλομένη πρὸς
τὴν τῶν πολλῶν ἄλλων πολιτῶν. Γνω-
ρίζομεν μάλιστα καὶ πολλοὺς, οἱ ὁποῖ-
οι διὰ νὰ δώσωσι συνδρομὴν, εἴτε εἰς
σχολεῖα, εἴτε διὰ πτωχούς, εἴτε δι' ἄλ-
λον τινὰ θεάρεστον σκοπὸν, πρέπει
πρῶτον νὰ γογγύσωσιν ἀρκετὰ νὰ
μουρμουρίζωσι κάμποσον καὶ τότε νὰ
πετάξωσιν ἐκεῖ κανένα ὀβολόν. Τοῦτο
δὲ τί σημαίνει; Ὅτι ὁ ἀνθρωπισμὸς
εἶνε εἰσὶν πολὺ μακρὰν ἀπ' ἡμῶν. Ὅτι
ὡς ζῶμεν ἀναίσθητοι καὶ ἀδιάφοροι
πρὸς τὴν πρόβδον, οὕτω καὶ μετὰ θά-
νατον θέλομεν νὰ καλύπτεται τὸ ὄνο-
μά μας διὰ τοῦ ζυγίου τοῦτου τῆς
ἀναστροφῆς παρὸν. Ἄρ' καὶ δὲ εἶνε
δυνατὸν νὰ τὰ πείρωμεν μαζὶ μας;
δὲν θὰ ἐλάττωμεν ἀφ' ἡμῶν νὰ μᾶς εἶδῃ

μὲνται οὔτε διὰ καλὸν οὔτε διὰ κα-
κόν.

Ὁ μόνος τρόπος δι' οὗ ἀποσιωπά-
ται ἀμέτῳ καὶ λησμονεῖται πᾶσα δι-
καία ἢ ἀδίκος μομφή, ἀφορώσα τὸν
τρόπον καθ' ὃν ἐσχηματίσθη μία μικρὰ
ἢ μεγάλη περιουσία, ὁ μόνος τρόπος δι'
οὗ ὁπωστοῦν ἐπανορθοῦται ἡ διασταλευ-
θεῖσα ἐνεκα τοῦτου ὑπόληψις, εἶνε νὰ
διατεθῇ μέρος τῆς τοιαύτης περιουσίας
μικρὸν ἢ μέγαλον ὑπὲρ φιλανθρωπικοῦ
τινος ἔργου. Οὐδὲν ἄλλο μέσον οὐδεὶς
ἄλλος τοῦτου τρόπος δύναται νὰ ἐπα-
ναφέρῃ τὴν ἀπολεσθεῖσαν ἀγάπην καὶ
σεβασμὸν τοῦ κοινοῦ.

Δὲν θὰ ἀξιωθῶμεν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς
ἄρα γε νὰ ἀναγράψωμεν τὰς εὐτυχεῖς
ταύτας γραμμάς εἰς τὰ φύλλα μας «ὁ
δεῖνα παρεχώρησεν—ἢ διέθεσεν—ὑπὲρ
τοῦ δεινὸς φυλανθρωπικοῦ σκοποῦ τό-
σας χιλ. γρόσιας». Δὲν θὰ ἀξιωθῶμεν
ἄρα γε καὶ ἡμεῖς νὰ ὀνομάσωμεν κα-
νὲν φιλανθρωπικὸν κατὰστημα μὲ τὰ
ἐπίζηλα ἐκεῖνα καὶ τὴν ἀθανασίαν περι-
ποιοῦντα ἐνδοξα ὀνόματα, ἀντὶ π. χ.
Ζάππειον, Ἀρσάκειον, Ἀμαλίσειον, μὲ
τὸ Γεωργάκειον ὀρφανοτροφεῖον π. χ. ἢ
Ἐυγένειον νοσοκομεῖον ἢ Μιχαήλειον
πτωχοκομεῖον, ἢ Ἐλένειον παρθενα-
γωγεῖον κλ. κλ;

Ποῖος λοιπὸν ὁ εὐτυχὴς ἐκεῖνος θνη-
τὸς τῆς Κύπρου ὅστις ἀφοῦ ἐγεύθη ὅλας
τοῦ κόσμου τὰς ματαιότητας ἐσκέφθη
ὅτι μόνον τὸ καλόν, μόνῃ ἢ εὐεργεσία
εἶνε ἀθάνατος, καὶ προτίθεται νὰ ἐγ-
γράψῃ τὸ ὄνομά του εἰς τὸ βιβλίον τῆς
ἀθανασίας;

Ἄς μὴ τολμήσῃ ὅμως νὰ εἴπῃ τις ὅ-
τι Ζαρίφας καὶ Ζάππας δὲν ἔχομεν ἐν
Κύπρῳ. Ἀναλόγως τοῦ Ζαππεῖου ὅπερ
δύναται νὰ ἀνεγερθῇ καὶ νὰ συντηρηθῇ
ἐν Κύπρῳ, ἢ τοῦ Ζωγραφεῖου κ.λ. ἔχο-
μεν καὶ δὴ καὶ ἀνωτέρους ἀκόμη. Ποῖ-
ος λοιπὸν θὰ δώσῃ τὸ χρυσοῦν τοῦτο
παράδειγμα; ποῖος θὰ ἀποφασίσῃ νὰ
ἐγγράψῃ εἰς τὰς καρδίας τῶν πατρι-
ωτῶν τοῦ χρυσοῦς καὶ ἀνεξίτηλους γραμ-
μας τὸ ὄνομά του; Ποῖος ποιεῖ ἀληθῆ
καὶ πραγματικὴν δόξαν;

Ἡ πρὸς τοὺς πλουσίους ἐπὶ κλίσεις μας
εἴτε, εἴτε νὰ κινήσῃ τὰς ἐπὶ τὰς καρ-
δίας τῶν χωρῶν, εἴτε νὰ ἐκφύγῃ εἰς
αὐτὴν ὡς αἱ πρῶται τοῦ θύλου ἀνα-

τίνες εἰς τὸ ἡμιανοιγόμενον ῥόδον—τὴν διαχυσιν τῆς εὐωδίας.

ΠΟΤΕ Ο ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ:

Παρήλθε τὸ ἔτος, καὶ ἡ ἐπαρχία δὲν προσ-
εκλήθη νὰ ἐκλέξῃ Ἐπίσκοπον διὰ τὴν χη-
ρεύουσαν θέσιν. Δὲν συμφωνοῦμεν μετὰ τι-
νων, νομιζόντων ὅτι εἶνε οἰκονομικώτερον διὰ
τον θρόνον νὰ μένῃ εἰσέτι ἐπὶ τινὰ καιρὸν
ἀνευ Ἐπισκόπου. Ἄνευ Ἐπισκόπου τὰ εἰσο-
δήματα βαθμηδὸν ἐλαττοῦνται καὶ οὕτω κιν-
δυνεύουν νὰ ἐκλείψωσι πρὶν ἢ χρησιμοποιο-
θῶσιν. Ὁ μόνος διδάσκαλος καὶ ἐρμηνευτὴς
τοῦ Εὐαγγελίου εἰς τοὺς ἀκατηχῆτους λαοὺς
τῆς Κύπρου, ὁ μόνος ὁδηγὸς καὶ σύμβουλος
τῶν χωρικῶν ὅςτις ἀκούεται μετὰ προσοχῆς,
εἶνε δυστυχῶς μόνος ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ ἀνευ
τούτου, ὡς εἶνε παρὰ τῷ λαῷ τὸ Εὐαγγέλιον,
γράμμα νεκρὸν, οὔτε τὰ ὑπὸ τῆς θρησκείας
του ἐπιβαλλόμενα αὐτῷ καθήκοντα γνωρίζει
οὔτε τὰς ἠθικὰς τούτου ἀρχὰς μαθαίνει παρὰ
τινος, καταντᾷ δ' οὕτω γῆ χέρσος καὶ ἀκαλ-
λιέργητος, ἐν ᾗ παντοίων εἰδῶν θηρία τρέπον-
ται καὶ αὐξάνουσι. Καὶ ἐὰν ἄλλοι λόγοι δὲν ὑ-
πῆρχον ἀποδεικνύοντες ἀναγκαίαν τὴν ὑπαρ-
ξιν Ἐπισκόπου ἀρκεῖ μόνος ὁ ἀνωτέρω. Ποί-
μνιον ἀνευ ποιμένος δὲν πρέπει νὰ μένῃ ἐπὶ
πολύ.

Ἐπ' ἀνεγκῆς λοιπὸν καθίσταται ἡ ἀναζη-
τησις καὶ ἐκλογή Ἐπισκόπου, ἀξίου καὶ ἱκα-
νοῦ πρὸς τὸ νὰ ἐκτελῇ εὐπαρρησιάζως τὰ ὑπὸ
τῆς ὑψηλῆς θέσεώς του ἐπιβαλλόμενα αὐτῷ
καθήκοντα. Ἀνάγκη νὰ προσέξωμεν περὶ τὴν
ἐκλογὴν. Νὰ ζητήσωμεν ἄνθρωπον τοῦ ὁποί-
ου σχετικῶς τὰ ἐλαττώματα νὰ ᾔηνε ὀλιγώ-
τερα, ἢ νὰ ᾔηνε ἐξ ἐκείνων, τὰ ὅποια δὲν φέ-
ρουσι χαρακτῆρα δημοκοπικόν. Ἄνθρωπον
λέγω, διότι βεβαίως ἄγγελον εἶνε ἀδύνατον
νὰ ἀποκτήσωμεν ὡς ἀρχιερεῶς, πλὴν ὑπάρ-
χουσι καὶ ἄνθρωποι, οἵτινες διὰ τῆς σώφρο-
νος διαγωγῆς των, διὰ τῆς μετριοπαθεῦς συμ-
περιφορᾶς των, διὰ τοῦ εἰρηνικοῦ καὶ διαλλα-
κτικοῦ πνεύματός των, καθίστανται ἄγγελοι
μεταξὺ τῶν ἄλλων, συνδιαλλάττοντες τὰ δι-
εσῶτα καὶ τὴν ἀγάπην καὶ ὁμόνοιαν παντοῦ
φέροντες. Τῶν τοιούτων ἀνθρώπων τὰ ἀναπό-
φεικτα ἀνθρώπινα ἐλαττώματα, ὅταν μάλι-
σα αὐτὰ, ὡς εἵπομεν, δὲν εἶνε ἐξ ἐκείνων ἃ
τινα ταραττοῦσι τὰς συνειδήσεις τῶν πιστῶν,
εἶνε βεβαίως καὶ ὑποφερτὰ καὶ συγχωρητέα.

Ἐχομεν ἀνάγκην ἀλύσεως, κρίκου τινός
διὰ νὰ συνδεώμεθα, ἀνευ δὲ τούτου διασκορ-
πιζόμεθα ὡς τ' ἀπολωλότα πρόβατα, ὡς διε-
σκορπίσθημεν, καὶ καθιστάμεθα βερὰ λύκων,
ὡς κινδυνεύομεν νὰ πάθωμεν. Ὁ Ἀρχιερεὺς
εἶνε ὁ μόνος ἐκεῖνος ὁ καθιστὼν τὰ ἀδύνατα
δυνατὰ· ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ εἶνε ἡ μόνη ἱκανὴ
νὰ συνδέῃ καὶ συγκρατῇ πάντας ἐπὶ τῷ αὐτῷ,
ἐν ἀγάπῃ καὶ ὁμονοίᾳ, ὧν ἀνευ οὐδὲν ἐσμέν
καὶ οὐδὲν δυνάμεθα νὰ πράξωμεν ἄξιον τοῦ
προορισμοῦ μας. Τὰς ἐκάστοτε ἀναφανομένους
μικροφιλολιμίας, δυσαρρεσκείας, ψυχρότητας,
ἐξ ὧν αἱ ἐχθραὶ καὶ δυσμένειαι, πρόσωπον ἰ-
σχυρὸν καὶ ἐπιβάλλον δύναται νὰ διαλύσῃ καὶ
τοιούτου πρόσωπον εἶνε μόνον τὸ τοῦ Ἀρχιερέ-
ως.

Τοιοῦτον πνευματικὸν πατέρα πρέπει νὰ ἐκ-
λέξωμεν καὶ, κατ' ἐμέ, προτιμώτερον νὰ μὴ

εἶνε πολιτικός. Ἀρκετὰ εἶνε τὰ ἐκκλησιαστικὰ
θρησκευτικὰ καὶ πνευματικὰ καθήκοντά του
ὥστε νὰ δαπᾷ ἔξω αὐτὰ καὶ μόνον ὁλόκληρον
τὸν καιρὸν του.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὴν Πέμπτην συνεδρίαστα ἐν Λευ-
κωσίᾳ ἡ ἐπὶ τῶν αἰτημάτων τῆς νήσου
Ἐπιτροπὴ, συνέταξε τὸ Ὑπόμνημα καὶ
κατόπιν συζητήσεως ἀπερασπίσθη τὴν εἰς
ἀποστολὴν προσβείας. Πρὶν ἀπολλὰ με-
ταξὺ κύλικος καὶ χειλέων πέκει. Δι-
δαχθέντες ὑπὸ τῆς πείρας, ἀποφεύγο-
μεν νὰ ἐκφράσωμεν τὴν χαρὰν μας ἐ-
πὶ τούτῳ, διότι μέχρι τῆς κατορθώσε-
ως του ἀπαιτοῦνται πολλὰ ἀκόμη, πι-
θανὸν δὲ καὶ πάλιν νὰ ἐγκαταλειφθῇ τὸ
σχέδιον. Ἐν τούτοις συγχαίρομεν τοὺς
ὑποστηρίζοντας τὴν γνώμην ταύτην.
Μένει τώρα νὰ ἐκλέξωσιν αἱ ἐπαρχίαι
τοὺς ἀντιπροσώπους των, καὶ νὰ συν-
αθροισθῶσι χρήματα διὰ τ' ἀναγκαῖα
ἐξοδα.

Αἱ ἀλλεπάλληλοι βροχαὶ τῆς πα-
ρελθούσης ἐβδομάδος ἐβλαψαν εἰς πολ-
λὰ μέρη τὰ προϊόντα εἰς τὰ ἀλώνια,
εἰς τινὰ δὲ, μετὰ τῆς βροχῆς ὑπῆρχε καὶ
ἡ λεγομένη ὑπὸ τῶν γεωργῶν μίλτος
ἥτις βλάπτει καὶ καταστρέφει τὰ χλω-
ρὰ εἰσέτι σπαρτὰ καὶ τὰ φύλλα δι' ὧν
τρέφονται οἱ μεταξοσκώληκες. Αἱ ἀ-
ναγκαῖαι βροχαὶ δὲν ἐγείναν ὅταν ἐ-
χρηάζοντο καὶ τώρα, ὅτε βλάπτουν,
ἔχομεν καθ' ἑκάστην καὶ ποταμούς.

*

Ἐν τῷ χωρίῳ Ζανατζᾶ ἐδημιουρ-
γήθη ἐντελής πανηγυρὶς κατὰ τὴν Τρί-
την τῆς Διακαινησίμου. Ἡ ὠραία, εὐ-
άερος καὶ λίαν κατάλληλος διὰ πανη-
γυριν θέσις τοῦ μέρους τούτου ἤρξατο
ἀπὸ τινος προσελκύουσα πολλοὺς, χάριν
διασκεδάσεως καὶ μικρῶν ἀγοροπωλη-
σιῶν, ἀλλ' ἡ ἐφετεὶν συνάθροις εἶχε
χαρακτῆρα ἐντελοῦς πανηγύρεως. Τὸ
προσελὲς ἔτος προμηνύεται μεγάλη
συρροή. Ἡ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῆς Πανα-
γίας ὠραία τῆς Ζανατζᾶς Ἐκκλησία
ἤρξατο ὠφελουμένη ἀπὸ τῆς συρροῆς
τοῦ πλήθους.

*

Καθ' ἃ μαθάνομεν ὁ Πανοσιολογι-
ώτατος Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μ.
Κύκκου κ. Σωφρόνιος, ὁ ἀπὸ πολλῶν
ἐτῶν λίαν συνετῶς καὶ ἐμφρόνως διέ-
πων τὰ τῆς Μονῆς, διανοεῖται νὰ πα-
ραιτηθῇ τῆς θέσεως, λόγῳ προβεβηκυίας
ἡλικίας καὶ ἀπὸ πολλοῦ βασανιζούσης
αὐτὸν ἀσθενείας. Ἐπὶ τῆς ἀξιεπαίνου
διευθύνσεως τῶν Μοναστηριακῶν κτη-
μάτων ὑπὸ τοῦ κ. Σωφρόνιου, ἡ Μονὴ ἐ-
κτῆσατο πολλὰ καὶ ἀξία λόγου κτήματα,
τῶν ὁποίων ἡ ἀπαριθμησις δυσχερὴς
ἀποβαίνει ἡμῖν. Εἰς τὰς πόλεις καὶ ἰδι-

ως εἰς Λευκωσίαν κατῳρῶντε νὰ ἀγο-
ράσῃ τόπους καὶ ν' ἀνεγείρῃ ἰδίαν κερα-
μασκεπὴ ἀγορὰν, (ἐκτὸς τῶν διεσκορ-
πισμένων ἐν τῇ ἀγορᾷ ἄλλων κτημά-
των), ἀξίαν πολλοῦ λόγου καὶ προσδο-
κόρου, κατὰ δὲ τὸ παρὰ τὴν Λευκωσίαν
χωρίον Ἀγ. Δομέτιος, ὠραίαν Ἐκκλη-
σίαν καὶ ἄλληθι Μονὴν ἀνήγειρε, κτή-
ματα δὲ καὶ νερὰ προσεκτῆσατο τῇ
Μονῇ τοσαῦτα, ὥστε τὸ μέρος τοῦτο
θεωρεῖται μίᾳ ἐκ τῶν πλουσιωτέρων
καὶ τερπνοτέρων ἐπαύλεων.

Πλείστοι τῶν πατέρων εἶνε ἱκανοὶ
νὰ διαδεχθῶσι τὸν Πανοσιολογ. κ. Σω-
φρόνιον ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν Μονα-
στηριακῶν, ἀλλ' ὁ μᾶλλον ἤδη διακρι-
νόμενος εἶνε ὁ πανοσιολογ. Ἀρχιμαν-
δρίτης κ. Ἐπιφάνιος (ὁ πέρυσιν ὑπὸ τῶν
ἀντιπροσώπων τῆς Ἐπαρχίας Κιτιέων
ζητηθεὶς ὡς ἐπίσκοπος) τὸν ὁποῖον ὑ-
περβαλλόντως ἀγαπᾷ καὶ τιμᾷ καὶ
ὁ νῦν Ἀγ. Καθηγούμενος κ. Σωφρόνιος
καὶ τὸ λοιπὸν τῶν πατέρων τῆς Μονῆς
πλήρωμα. Ὁ κληρικὸς οὗτος διακρίνε-
ται ἐπὶ ὁρθῇ κρίσει, γνώσει καὶ πείρᾳ
τῶν πραγμάτων, εὐμοιρῶν δὲ παιδείας
καὶ τῆς τουρκικῆς γλώσσης κάτοχος, ἐ-
θεωρεῖτο καὶ θεωρεῖται τὸ δ ἐξ ἑὸν χέ-
ρι τοῦ Ἀγ. Καθηγουμένου ἐν πάσαις
ταῖς ὑποθέσεσι τῆς Μονῆς.

*

Χαρμόσυνοι ἐτελέσθησαν ἐνταῦθα τὴν παρελθούσαν
Πέμπτην ἐν στενῇ συγγενικῇ καὶ φιλικῇ κύκλῳ οἱ ἀρρα-
δῶνες τοῦ ἐν Κτήματι Παφου διαμένοντος καλλιότου
νέου κ. Κωνσταντίνου Ι. Πηλαδάκη μετὰ τῆς Δεσποιν-
ίδος Δανάης Ν. Λοῖκου. Τοῖς εὐχόμεθα ἐκ ψυχῆς τα-
χεῖαν τὴν στέφιν καὶ εὐτυχίαν καὶ χαρμῶσιν τοὺς γά-
μους.

*

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν εὐδώνοι καὶ λαμπροὶ ἐ-
τελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Νικολάου Δ. Ὑψιρίδου με-
τὰ τῆς δεσποίνης Πηνελόπης Θ. Κακορηάνης, καὶ τοῦ
κ. Εὐριπίδου Γ. Πηλαδάκη μετὰ τῆς δεσποίνης Ἑρμι-
όνης Σ. Λοῖκου. Τὰ νεαρὰ ζεύγη κέκτηνται τοιαῦτα ἐ-
πίζηλα προσόντα, ἅτινα ἀναγκάζουσιν εὐτως εἰπεῖν πάν-
τα νὰ εὐχῇ ἀπὸ καρδίας αὐτοῖς πᾶν ποθητὸν καὶ κα-
ταθύμιον καὶ ἀληκτον τὴν χαρὰν καὶ εὐδαιμονίαν.

Τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἐσπέρας οἱ ὑπὸ τῶν νεο-
νύμφων δοθέντες ἐπίσημοι χοροὶ διεψέχθησαν μετὰ με-
γίστης ὀντως τάξεως καὶ μεγαλοπρεπείας. Ὁ κ. Εὐρ.
Γ. Πηλαδάκης ἐξήγησε καὶ ἔφερε μέρος τῆς στρατιω-
τικῆς μουσικῆς τῶν Ἀγγλῶν, διήρκεσε δὲ ὁ χορὸς ἀπὸ
τῆς 9 μ. μ. μέχρι τῆς 5 τῆς πρωίας.

Τὴν προπαραλθούσαν ἐβδομάδα ἐτελέσθησαν χαρμόσυνοι
καὶ εὐδώνοι ἐν Λευκωσίᾳ οἱ ἀρραδῶνες τῆς δεσποινί-
δος Μαρίας Γ. Ι. Κηπιδου τελειοποιήσαντο τοῦ Παρθενά-
γωγείου Λευκωσίας μετὰ τοῦ καλοῦ νέου κ. Νικολάου
Μ. Ἱερμίου φαρμακοποιῦ. Εὐχόμεθα αὐτοῖς εὐτυχίαν
καὶ χαρμῶσιν τὴν στέφιν.

*

Ἐτελέσθησαν ἐπίσης ἐν στενῇ συγγενικῇ κύκλῳ τὴν
παραλθούσαν Κυριακὴν οἱ ἀρραδῶνες τοῦ κ. Ἀριστ. Γ.
Σκυριανίδου μετὰ τῆς πολυτέρου δεσποίνης Εὐτέρπης
Η. Μιχαηλίδου, οἱς εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέφιν.

Ἐκ Λευκωσίας.—Τὴν 27 Ἀπριλ. ἐν πάσῃ
τάξει τε καὶ ἡσυχίᾳ ἐγένετο ἡ διὰ ψήφων ἐ-
κλογή τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἱερᾶς Ἐκκλησί-
ας Φανερωμένης ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ἐπὶ
τούτῳ παρὰ τῆς Α. Μακαριότητος διορ.σθέν-
των Αἰδεσιμωτάτων Παπᾶ Πέτρου καὶ Πα-
πᾶ Χριστοφόρου Ἐφημερίων τῆς μνησθείσης
Ἱερᾶς Ἐκκλησίας.

Κατὰ τὴν 3ην ὥραν μ. μ. τῆς ὡς εἴρηται ἡμέρας συνῆλθον ἐν τῇ καθορισθείσῃ αἰθούσῃ τοῦ Παρθεναγωγείου οἱ Ἑνορίται, καὶ ἐξέλεξαν καὶ πάλιν τοὺς ἐπὶ τετραετίᾳ μετὰ θρησκευτικῆς ὁμολογουμένως αὐταπαρνήσεως ἐξυπηρετήσαντας τὰ συμφέροντα τῆς Ἐκκλησίας ταύτης, Κυρίου Κωνσταντίνου Διανέλλον διὰ ψήφων 120, Μιχαὴλ Λευκίδη δι' 121, Δημήτριον Πετρίδην δι' 120 καὶ Φίλιππον Νικολαΐδην δι' 119.

Οὕτω δὲ ἐληξε καὶ τὸ λίαν ἐ διαφέρων τοῦτο ζήτημα, δι' ὃ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας δέχας μόνον δυσηρετημένων ἐτάραττε τὴν πόλιν, καθότι οἱ λοιποὶ Ἑνορίται οἰκογενειάρχαι ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ζητήματος ἐπάχθησαν ὑπὲρ τῆς παλαιᾶς Ἐπιτροπῆς, πρὸς τὴν δημοσίᾳ ἐξεδήλωσαν ζωηρῶς καὶ τὰς εὐχαριστήσεις των διὰ τὴν καλὴν καὶ ἐξέπαινον διαχείρισιν, ἥτις ἀνεφάνη κατὰ τὴν ἐξέλεξιν τῶν λογαριασμῶν ὑπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ διορισθείσης ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς.

28 Ἀπριλλίου 1888

Εἰς Πολίτης.

Λευκωσία τῇ 4[16] Μαΐου 1888.

Ἡ Τετάρτη τῆς διακαινησίμου ὠρίσθη ὡς ἡμέρα ἐκλογῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς Φανερωμένης. Διὸ καὶ ἀπὸ πρωίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐνδοκοντο εἰς κίτησον οἱ φίλοι πρὸς τὸ Ἐπιτροπικὸν διακείμενοι, μὴ παραλείψαντες καὶ ψηφοδέλτια νὰ διανεμῶσιν εἰς τοὺς ἐνοριῆτας, ἐξαποψόμενοι τὴν γῆφον των καὶ παλιν εἰς αὐτῶν νὰ ἐπισκεφθῶν οἱ ἰδιοὶ. Ἀπὸ τῆς 2ας μ. μ. περίπου ὥρας οἱ κώδωνες τῆς ἐν λόγῳ ἐκκλησίας προσεκαλῶν ἐπὶ μίαν σχεδὸν ὥραν τοὺς ἐνοριῆτας, ὅπως προσέλθωσι καὶ ἐκλέξωσιν Ἐπιτροπὴν. Τὴν 3ην λοιπὸν ἀκριβῶς ὥραν προσήλθομεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὸ Παρθεναγωγεῖον (ὁρισθὲν ὡς μέρος ἐκλογῆς) ἐνθὺ ἰδόμεν πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας ἀνδρας οὐ μόνον τῆς αὐτῆς ἐνορίας, ἀλλὰ καὶ ἐκ διαφόρων ἄλλων ἰδίως δὲ διακρίνοντο ἐπὶ πληθεὶ οἱ μικροὶ τὴν ἡλικίαν παῖδες, ἀρροῦντες βεβαίως κατὰ τοιαύτας ἡμέρας τῆς τε ἐργασίας καὶ σχολῆς. Μόλις εἰσῆλθοντες εἰς τὴν αἰθουσαν τῆς ἐκλογῆς καὶ ἀμέσως ἠθροίσθημεν ἀνδρῶν καὶ ἀποστρεφόμενοι, διότι γινώσκοντες, ὅτι οἱ ἀντιπαραστάτες ἐπὶ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων τῶν παλαιῶν ἐπιτρότων καὶ ἐνίων τῆς ἀντιπολιτευομένης μερίδος. Τότε κύριον ἡμῶν ἔργον ὑπῆρξε πῶς νὰ ἐξελέγωμεν τῆς αἰθούσης ἐκείνης ἀπαλλυσομένοι τῆς ὀχλῆς γωγίας καὶ προσφυλίστοντες τὰ ὦτά μας, ἵνα μὴ πάθῃ τὸ ἀκουστικὸν τύμπανον ἀπὸ τὰ ἀλλεπάλληλα τῶν παίδων: «ζήτω ἡ παλαιὰ ἐπιτροπὴ», «ζήτω ἡ μέλλουσα», «ζήτω ὁ τάδε», «ζήτω ὁ δέτα», καὶ πολλὰ ἄλλα τῇ εἰσηγήσει δικτατόρων τινῶν.

Μετὰ ταῦτα διαταγῇ τῶν ἄγων ἐνδιαφερομένων τὸ πλῆθος ἐκένωσε τὴν αἰθουσαν, δυνήθεντες οὕτω καὶ ἡμεῖς νὰ ἐξελέγωμεν καὶ ἀπαλλύωμεν τοῦ ὄχλου. Μόλις δ' ἐν βῆμα πρὸς ἑτέραν αἰθουσαν ἐποιήσαμεν καὶ εἰδομεν ἐν τῷ διαδρόμῳ ἄλλους ὑβρίζοντες καὶ διαπληκτιζομένους. Ἐξήλθομεν τότε τοῦ Παρθεναγωγείου ὡς πλεον γλυτώσωμεν, ἀλλ' ἐν τῷ περιβάλλῳ τῆς ἐκκλησίας ἑτέρα συνήφθη πάλιν μετὰ δύο, οὐκ ὀλίγας ἀνταλλάξαντων ὕβρεις, βασιλευούσης τῆς ἀσυναρτησίας ἐννοεῖται, ὅτε ὁ εἰς ὑπερερεθισθεὶς, ὑψώσας τὸν πλότον ἐγώνησεν «ἐγὼ φορῶ ὑψηλότερόν σου πῖλον», ἐνῶ οὐδεὶς περὶ πῖλου λόγος ἔγενετο. Κατό-

πιν τοῦτων ὁλων ἡ ἀντιπολιτευομένη μερίς ἰδοῦσα ὅτι αἱ συνέπειαι τὰς ἡμῶν οὐχὶ ἐνέμενον, διότι πολλοὶ πρὸς αὐτοὺς τὰς ἐξ ἡμῶν, γινώσκοντες ποικίλας ἀπεσχε, μὴ λαβοῦσα οὐδὲν ὡς μέρος εἰς τὴν ψηφοφορίαν, ἀπὸ τῶν ἐπιπορευόντων καὶ ἐνδιαφερομένων νὰ ἐκλέξωσιν αὐτοὶ ἀπ' αὐτῶν ἐπιτροπὴν, ὡς καὶ ἔγενετο, προσλαβοῦσα οὕτως σπορδατὰ σκάνδαλα καὶ βεβαίως ῥήματα. Μετὰ ἐνδιαφέρον ἰδίως ἐδείξαν δὲ οἱ μέλη τῆς παλαιᾶς ἐπιτροπῆς, ἅπαντα μερίδας προσπαθείας κατέβαλον, ὅπως ἐκλεχθῶν.

Μὴ ἀνημπούνησμεν δὲ νὰ ἀναφέρωμεν, ὅτι κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀνακομιδῆς μας παρετηρήσαμεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀναμείξεως τοῦ πλῆθους τινὰ ἄπορον γέροντα μὲ τὴν βακτηρίαν του καὶ πανταχόθεν πιεζόμενον διὰ πλῆθος αὐτῆς ἡρώτησαμεν τί ἐξήτει εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος, θελήσαντες νὰ τοῦ ἀπαλλάξωμεν ἐὰν τυχαίως καὶ ἐν ἀγνοίᾳ του εὐρέθῃ ἐκεῖ, ὅτε οὗτος μὲς ἀπήντησεν ὅτι προσεκλήθη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, ὅπως ἔλθῃ καὶ δώσῃ τὸ χρῆμα, ὅπερ προηγουμένως τὸ ἐπέδωκεν, καὶ ἐφ' οὗ ἦσαν γεγραμμένα τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων ἐπιτρότων. Τοιαῦτα ἐν συντόμῳ τὰ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Φανερωμένης.

Καλῶς τῇ ἀληθείᾳ ἠθελε πράξῃ ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐὰν συνέτασσε κανονισμόν τινὰ διὰ τὴν εἰρημένην ἐκκλησίαν, ἀφ' οὗ καὶ ὁ ἴδιος πρὸς ἡμέρων ἀναγκῶν ἐθεώρησε τὴν ὑπαρξίν ἐνδοκανονισμοῦ, καὶ δικαίως, διότι εἶνε λυπηρὲν, ὅτι ἐν τοιοῦτον μέγα κατὰσταμα διοικῆται ἄνευ κανονισμοῦ.

Κύκλωψ.

Σ. Σ. Ὡς φαίνεται ἐκ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης καὶ τῆς ἀνωτέρω, ὑπῆρξαν καὶ κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκκλ. Φανερωμένης κόμματα, ἀλλ' ὑπερστῆσαν οἱ τὴν παλαιὰν ἐπιτροπὴν ὑποστηρίζοντες. Δὲν εἶνε καταδικαστέος ὁ ζῆλος πρὸς κατάληψιν μιᾶς οἰκισθῆναι ἀρχῆς ἢ ἐποποιίας, καταδικαστέα ὅμως εἶνε πάντοτε ἡ μερὶς ἐκείνη, ἥτις καταπολεμεῖ τὸν, ἢ τοὺς διαχειριτὰς τοιαύτου, ἢ ταμεῖου, ἢ περιουσίας τινος, χωρὶς νὰ ἔχῃ λόγον νὰ κατὰμεμνητῇ τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν, ἀλλ' ἵπτανται νὰ ἔχῃ καὶ πλείστους λόγους πρὸς ἑαυτοὺς. Ἡ πάλιν τότε πρὸς κατάληψιν τῆς ἐπιστάσεως ἢ τῆς ἀρχῆς ἐκείνης ὑπαγορεύεται ἢ ὑπὸ καθαρώς ἀτομικῶν παθῶν, ἢ ὑπὸ κενοδοξίας, τὸ ὀλιγώτερον.

Ἐκ Λάρνακος. — Ὁ Καλὸς καὶ γαλῶς Ἰατρός Κωνσταντῖνος Βαλαμῆνης, ὁ ἐπὶ δέκα ἐννέα ὁλόκληρα ἔτη ὑπηρετήσας τὰς ἀνάγκας τῶν συμπολιτῶν του ὁ Πειλίχιος καὶ εὐγενέστατος οὗτος ἀνὴρ, ὁ καλὸς μύστης τοῦ ἀσκληπείου μυστηρίου, μετὰ δευτέραν νόσον ἐξέμετρεσε τὸ ζῆν τὴν ἑσπέραν τῆς 10ης μ. μ. ὥραν.

Ἀμα τῷ λυπηρῷ ἀγγελματι σύσσωμος ἡ πόλις ἔπρεξεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ μακαρίτου, ὅπως ἀποχαιρέτησεν αὐτὸν τὸ ὑστατον καὶ δώσῃ τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας τῆς ἐπὶ ταῖς χρονίαις καὶ συμπλεγματικαῖς ὑπηρεσίαις αὐτῇ παρέσχεν. Ἐπρεξεν ἵνα χύσῃ θερμὸν δάκρυ ἐπὶ τοῦ Σεβαστοῦ νεκροῦ, διὰ δικαίως ἐκτίμῃ καὶ μακαρίσει. Ἐπρεξεν, ἵνα συνενώσῃ τοὺς σπαράγμους τῆς μετὰ ἐκείνων τῆς ἀποφανεθείσης οἰκογενείας του εἰς τὴν εὐχόμεθα τὴν ἐξ ὑψους παρηγορίαν.

Σήμερον περὶ τὴν 4ην μ. μ. ὥραν καθ' ἣν ὠρίσθη ἡ Κηδεύ, ἐξέλεγε τις τοὺς πάντας, ἀνεξαιρέτως τάξεως φυλῆς θρησκείας καὶ ἡλικίας προσερχομένους, ὅπως συνδεύσωσι τὸν Σεβαστὸν νεκρὸν μέχρι τῆς τελευταίας του κατοικίας.

Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Λαζάρου ἐψάλη ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία παρόντων καὶ τῶν Κυβερνούντων ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ Πανοσιολ. ἀρχιμανδρίτου. Μελετήθη, ὅστις μετὰ τὸ τέλος ἀπήγγειλεν ἐπικήδειον, σύντομον μὲν ἀλλὰ περιλαμβάνοντα ἐν ὀλίγοις τὰς σπανίας ἀρετὰς τοῦ Μακαρίτου.

Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Ἁγίου Λαζάρου, οἱ Κύριοι Γρηγ. Κυζιδης καὶ Π. Κ. Θεμιστοκλέους κατέθεσαν ἐπὶ τοῦ

φερέτρου τοῦ Μακαρίτου Στεφάνου μετὰ συγχρητικῶν προσωνυμῶν, ἐνεκεν τῶν ὁποίων, οἱ ὁλοφυγμοὶ τῶν ἐκκλησιαζομένων ἠκούοντο, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν καθίσταντο ἐρυθρότεροι. Κατόπιν ψαλλομένων τῶν τελευταίων ἀσπασμῶν, ἠγπάσθησαν τὸν νεκρὸν ἅπαντες οἱ περυσθέντες, καὶ ἠγχήθησαν αὐτῷ μετὰ ψυχικῶν ἄλγους τὸ «Αἰωνία σου ἡ μνήμη ἀξιωμακρίστε.»

15 Μαΐου 88.

ΣΜΥΡΝΑΪΚΑ.

— Ἐν Σμύρνῃ ἀπὸ τινος ἐφημερίστῃ σύστημα πρὸς ἀργυρολογίαν ὅσον τολμηρὸν τόσον ἀτιμον. Πλείστοι πλῆται ἔλαβον ἐπιστολὰς ἐκ μέρους δῆθεν «συμμορίας τῶν 7» δι' ὧν παρηγγέλλοντο νὰ μετρήσωσιν εἰς τὸν φέροντα τὸ ποσὸν τῶσων λιρῶν, (ἀναλόγως τῆς περιουσίας ἐκάστου), ὅςιν θὰ τὰς παραδώσῃ εἰς ἐκεῖνον ὅςιν ἤθελε παρουσιασθῇ καὶ τὸν εἶπῃ τὸ δεῖνα σύνθημα. Τὰς ἐπιστολὰς ταύτας διατείνονται οἱ γραμματοκομισαὶ ὅτι τὰς εὐρίσκουν ἐρριμμένας εἰς τὸ κατάστημά των ἢ ἐπὶ τοῦ γραφείου, των συνοδευόμενας ὑπὸ ἑτέρας πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἰδίους δι' ἧς διατάττονται «νὰ παραδώσωσι τὰς ἐγκλείδους ἐπιστολὰς τῷ δεῖνι καὶ τῷ δεῖνι, νὰ λάβωσι τὰ χρήματα καὶ κατόπιν νὰ τὰ δώσωσιν εἰς ἐκεῖνον ὅςιν ἤθελε. ταῖς εἶπῃ Α καὶ Ω π. χ. ἢ τὸν ἀριθμὸν 7 ἄλλως θὰ πάθωσι καὶ αὐτοὶ καὶ ἐκεῖνοι» κ.τ.λ.

Ἡ ἐπιστολογραφία τοῦ εἴδους τούτου ἔλαβε μεγάλας διαστάσεις, ὅτι οἱ πλείστοι τῶν εὐπόρων πολιτῶν ἔλαβον τοιαύτας ἐπιστολὰς, πλὴν σχεδὸν οὐδεὶς συνεμορφώθη πρὸς αὐτάς. Εἰς τὰς ἀρχὰς μάστις διὰ νὰ φοβηθῶσιν οἱ κάτοικοι καὶ νὰ φροντίζωσι νὰ συμμορφῶνται πρὸς τὰς ἐπιστολὰς, διεπράχθη καὶ φόνος κατὰ τινος ὅςιν δὲν ἐσπευσε νὰ πράξῃ ὡς διετάττετο. Σήμερον ὅμως πλησιάζει νὰ ἀποδειχθῇ τὸ πρᾶγμα, ὅτι αἱ ἐπιστολαὶ ἐκεῖναι γράφονται ὑπ' αὐτῶν τῶν δῆθεν ἐκτελεσῶν τῆς ἐντολῆς τῆς «συμμορίας τῶν 7» ἐν συνεννοήσει μετ' ἄλλων. Ἰδοὺ τί ἀναγινώσκωμεν περὶ τούτου ἐν τῇ «Ἀρμονίᾳ» Σμύρνης.

«Περὶ τὴν 9ην ὥραν τῆς ἑσπέρας τῆς παρελθούσης Τετάρτης, νεαρὸς τις κύριος κρούσας τὴν θύραν τῆς οἰκίας τοῦ κ. Γω. Προῦσαλη, ἐζήτησε νὰ ἴδῃ τὸν οἰκοδεσπότην κατ' ἰδίαν, ὅπως διακοινώσῃ αὐτῷ ἐνδιαφέροντα μουσικά. Ὁ κ. Π. ἐδέχθη τὸν ἀγνώστον εἰς τὴν αἰθουσαν, ἐξεληθόντων τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας. Ἀλλὰ καὶ εἰς τοῦτο δὲν ἠρέκεσθη ὁ εὐγενὴς κύριος, δηλώσας ὅτι ἦτο ἐπάναγκες νὰ κλεισθῇ καὶ ἡ θύρα τῆς αἰθούσης. Εἰς τὴν δῆλωσιν ταύτην, ἣν ἤκουσαν εὐκρινῶς αἱ ἐξωθεν τῆς αἰθούσης μετ' ἐπισυλάξεως παρακολουθοῦσαι τὰς κινήσεις τοῦ ἀγνώστου ἐπισκέπτου κυρίου, ἡ σύζυγος, ἡ γυναικαδέλφη καὶ ἡ ἀνεψία τοῦ κ. Π., εἰσῆλθον θαρραλέως εἰς τὴν αἰθουσαν συνοδευόμενα καὶ ὑπὸ τινος ἐτέρου συγγενοῦς, ὅςιν κατ' εὐτυχίαν συγκυρίαν εὐρίσκετο ἐκεῖ κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν.

— Κύριε, εἶπεν ὁ κ. Π. ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ τῶν κυριῶν καὶ τοῦ συγγενοῦς αὐτῶν ἐκπλαγέντα αἰνιγματῶδη ἐπισκεπτήν, δύνασθαι ἐλευθέρως νὰ ἐκφρασθῇτε ἐνώπιον ὁλων, διότι δὲν συνειθίζω νὰ κρύπτω τι μυσικὴν ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς μου. Προηγουμένως δὲ ἐπιθυμῶ νὰ μάθω εἰς ποῖον ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὁμιλῶ καὶ εἰς τί χρεωσῶ τὴν εὐτυχίαν τῆς ἐπισκέψεώς σας.

